Davada İşe Giren Eşe Nafaka

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	11.02.2026	Kısmen Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/6977	2026/1520	TMK 174, TMK 175, TMK 176, HMK 370

ÖZET

Evlilik boyunca çalışmayıp boşanma davası sırasında asgari ücretle işe giren eşin yoksulluk nafakası talebi, işin devamlılığına güvence olmaması, yaşı, mesleği ve evlilik süresi gözetilerek reddedilemez; manevî tazminat da az bulunarak karar bozuldu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/bosanma-davasinda-ise-giren-kadina-yoksulluk-nafakasi-2026-1520/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2025/6977 E. , 2026/1520 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : ... Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/240 E., 2025/1227 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davalı erkek vekili tarafından kusur belirlemesi, kararın hukuka aykırı olduğu yönünden; davacı kadın vekili tarafından ise manevî tazminat miktarı, yoksulluk nafakasının reddi, iştirak ve tedbir nafaka miktarı yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre, davalı erkek vekilinin tüm, davacı kadın vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Tarafların tespit edilen ekonomik ve sosyal durumları, boşanmaya yol açan olaylardaki kusur dereceleri, paranın alım gücü, kişilik haklarına yapılan saldırı ile ihlâl edilen mevcut ve beklenen menfaat dikkate alındığında kadın lehine takdir edilen manevî tazminat azdır. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 4 üncü maddesindeki hakkaniyet ilkesi ile 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 50 nci ve 51 inci maddesi hükümleri nazara alınarak, 4721 sayılı Kanun'un 174 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları gereğince daha uygun miktarda manevî tazminat takdiri gerekir. Bu husus gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmesi doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

3.44721 sayılı Kanun'un 175 inci maddesine göre, boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz. Her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince yapılan istinaf incelemesi sonucunda; kadının gelir getirici bir işte çalışıyor olması nedeniyle yoksulluk nafakası talebinin reddine karar verilmiş ise de, dosyanın tetkikinden tarafların 2003 yılında evlendikleri, kadının evlilik birliği sürecinde gelir getirici bir işte çalışmadığı, boşanma davası sürecinde çalışmaya başladığı ve asgari ücret seviyesinde gelir elde ettiği anlaşılmaktadır. Tarafların ekonomik ve sosyal durumları, kadının yaşı, belirli bir mesleğinin bulunmaması, evlilikte geçen süre ve sonradan girdiği işin devamlılığı yönünde bir garantisinin bulunmaması ile asgari ücretin kendisini yoksulluktan kurtarmayacağı göz önüne alındığında kadının boşanma nedeniyle yoksulluğa düşeceğinin anlaşılması karşısında, kadının yoksulluk nafakası talebinin kabulüne karar verilmesi gerekirken hatalı değerlendirme ile yazılı şekilde hüküm tesisi ile talebin reddine karar verilmesi doğru bulunmamış, bozmayı gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının kadın lehine verilen manevî tazminat, yoksulluk nafakası talebinin reddi yönünden kadın yararına BOZULMASINA,
2.Davalı erkek vekilinin tüm, davalı kadın vekilinin sair temyiz itirazlarının reddi ile temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozma kapsamı dışında kalan temyize konu bölümlerinin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz eden davalıya yükletilmesine,

Temyiz peşin harcının istek halinde yatıran davacıya geri verilmesine,

Dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

11.02.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.